

12 września 1931 r.

A47g 29/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 13974.

Barbara Bergel
(Wiedeń, Austria).

~~Kl. 34 d 3.~~
34 f 29/00

Lopata.

Zgłoszono 20 listopada 1930 r.
Udzielono 17 czerwca 1931 r.

Wynalazek dotyczy łopaty, w szczególności łopaty ręcznej do węgla i wyróżnia się tem, że przedni brzeg łopaty jest zaopatrzony w zęby, w celu łatwiejszego wsunięcia jej w przerzucany materiał.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku: fig. 1 przedstawia łopatę w widoku z góry, a fig. 2 — w widoku z boku.

Trzon 2 łopaty 1 w kształcie żłobkowym osadzony jest w rękojeści 3; przedni brzeg blachy łopaty posiada szpiczaste zęby 4, które dają się lekko wsuwać pomiędzy kawałki węgla tak, że przerzucanie odbywa się bez większego natężenia sił oraz z dużą szybkością.

Wyżłobienie łopaty może być zaopatrzone w szczeliny 5, przez które spadają małe, niepotrzebne kawałki węgla, nie używane do palenia. Przez te szczeliny spada podczas przerzucania miał węglowy względnie koksowy, który nie może być doprowadzony do pieca, ponieważ powoduje eksplozje oraz tworzenie się żużli. Według wynalazku otwory 5 mają kształt szczelin idących wzdłuż łopaty; tworzą one tem samem prowadnice dla kawałków węgla w kierunku podłużnym, podczas gdy ruch węgla w bok zostaje ograniczony tak, iż węgiel podczas wrzucania go do pieca przesuwa się po prowadnicy w kierunku rzutu i jest równocześnie chro-

niony od odrzucania w kierunku bocznym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łopata, w szczególności łopata ręczna do węgla, znamienna tem, że jej przedni brzeg jest zaopatrzony w zęby (4).

2. Łopata według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada otwory (5) w postaci szczelin, idących wzdłuż łopaty.

Barbara Bergel.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

Fig. 2

